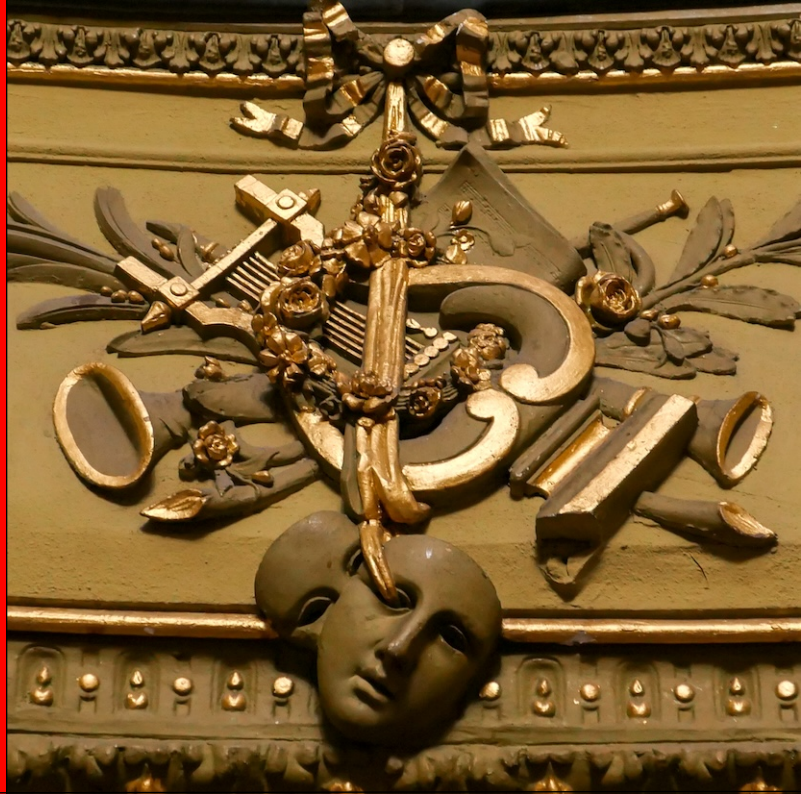

Maastricht

M

in **B**beeld

8-2

De Bonbonnière deel 2

augustus
2021

De Bonbonnière deel 2

We kennen de Bonbonnière vooral als de oude stadsschouwburg. Maar het gebouw was oorspronkelijk een kerk. Gebouwd tussen 1606 en 1614 door de jezuïet Peter Huysens. In de wijk Caberg is een straat naar hem genoemd. De kerk stond naast het jezuïetenklooster, dat gebouw ligt er nog. De ingang van de kerk lag aan een pleintje aan de Bredestraat, het koor en de absis aan Achter de Comedie (die toen natuurlijk niet zo heette). In 1788 werd de kerk omgebouwd tot schouwburg. De architect daarvan was Mathias Soiron.

Maar alles in het gebouw was er natuurlijk voor het theater. We gaan kijken.

Adres: Achter de Comedie, Bredestraat
Wikipedia: wikipedia.org/wiki/Bonbonnière

We gaan nog een trap op naar de rode foyer, het voorgeborchte van de theaterzaal. Aan beide zijden zijn ingangen.

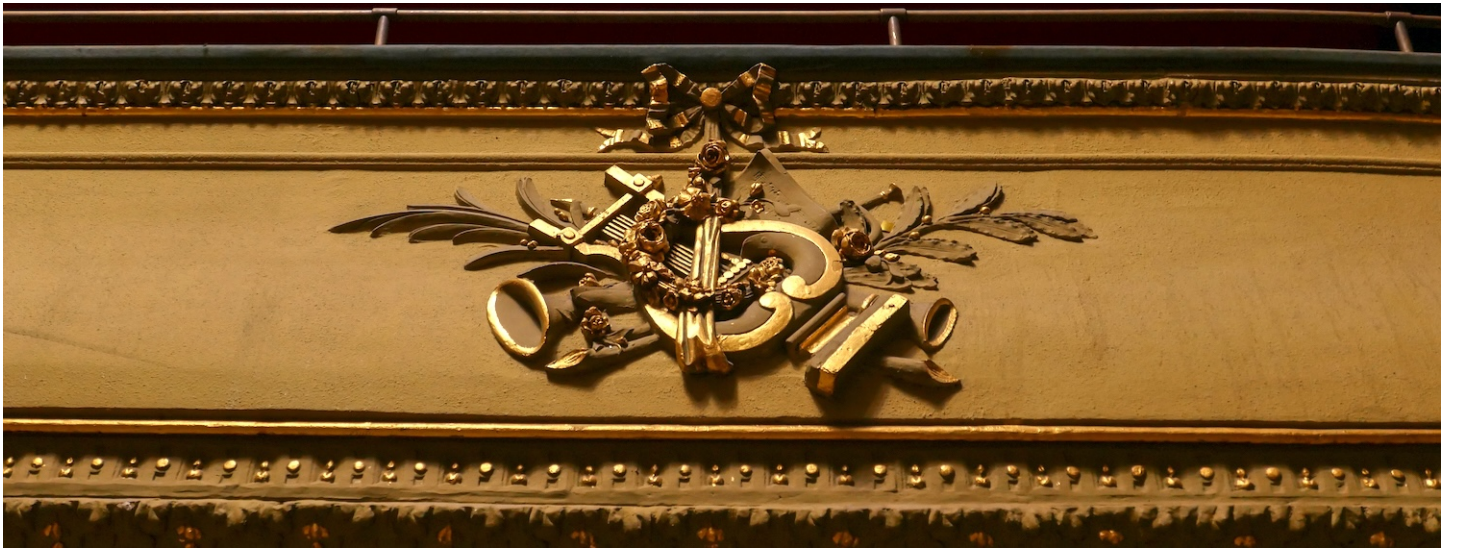
Dan gaat rechts het doek open en is daar de theaterzaal. De ruimte is aangekleed met rood en goud en het plafond, het hemelgewelf, is beschilderd door Charles Eijck. Kent u ze nog, de plaatsen in een theater? Stalles, balcon, zijbalcon, ereloge, loge, 1e, 2e, 3e, 4e rang, schellinkje of engelenbak. De stoelen zijn weliswaar verdwenen en de vloer, die schuin afliep, is recht en geschikt gemaakt voor andere doeleinden. Maar de sfeer is er nog. Klein, knus, geborgen, een soort kijkdoos vol grandeur, rijkdom, theatrale betovering, de verwachting dat er iets bijzonders gaat gebeuren. Waar het stil wordt als het doek opengaat. Waar lange geschiedenis van kunst en cultuur samenkomen om u een onvergetelijke avond te bezorgen. En dat ligt daar zomaar te wachten... Maar niemand komt.

Tegenwoordig is het gebouw helemaal leeg. Af en toe komt iemand kijken of alles in orde is en doet het noodzakelijke onderhoud. De stilte is oorverdovend. Treurnis.

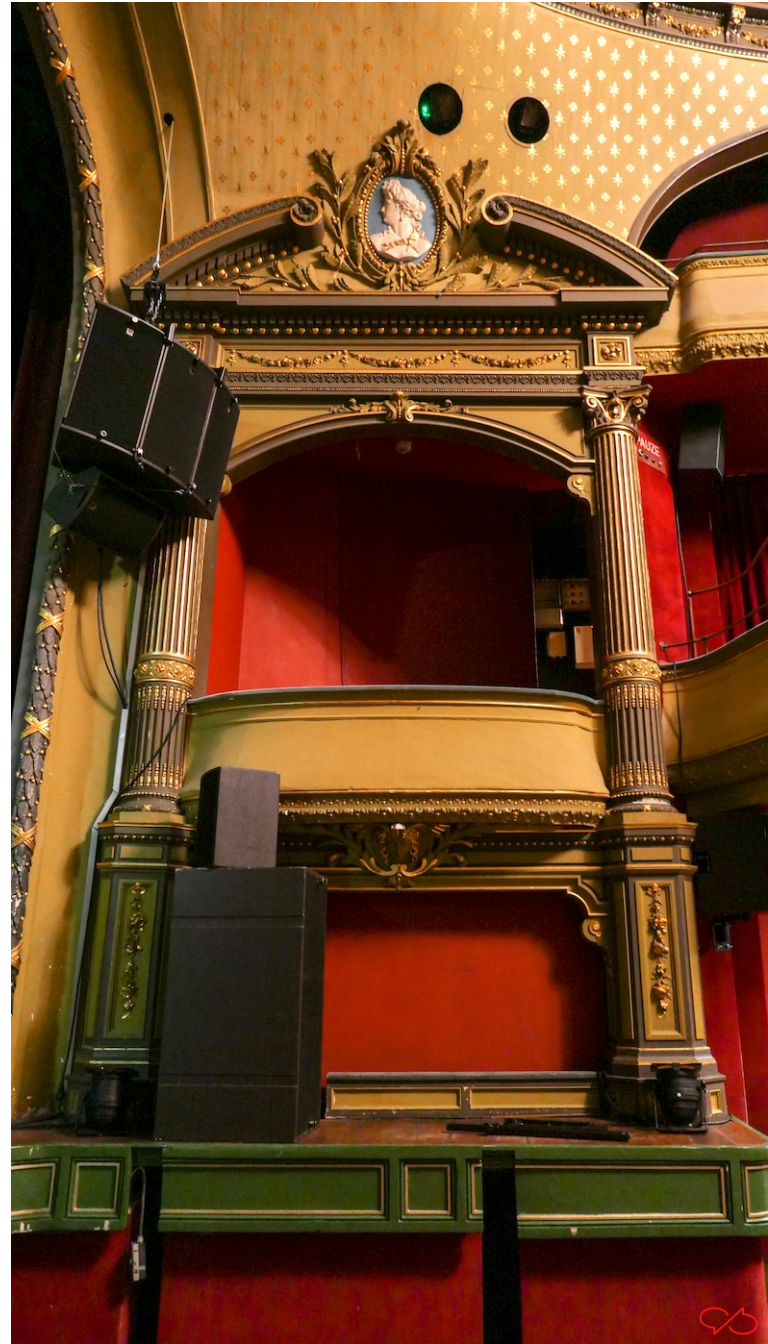
Het theater werd ooit gesloten omdat het niet meer paste in de eisen van deze tijd. En nu ligt het daar maar te verkommeren.

Maar wat als je de eisen bijstelt? Geschikt maakt voor kleinere gelegenheden? Niet alleen theater, maar ook muziek, presentaties (mode), congresjes, kleinkunst. Wat zou er in de groene en witte zaal mogelijk zijn? En in het café?

De Maastrichtse bevolking moet zich erover uitspreken. Óf men accepteert dat het theater vervalt, verkrot, verloren gaat. Of dat het in handen zal vallen van beleggers of projectontwikkelaars die het verknippen, verspijkeren, verbouwen, opofferen aan een waan van de dag. Die er vijftig procent uit slopen en dan toch trots zijn op wat ze hebben weten te behouden.

Óf dat men de politiek de opdracht geeft om er behoorlijke bestemmingen voor te vinden. Wil je dat? Deel je zorgen dan. Pak het vast en laat pas los als het veilig is!

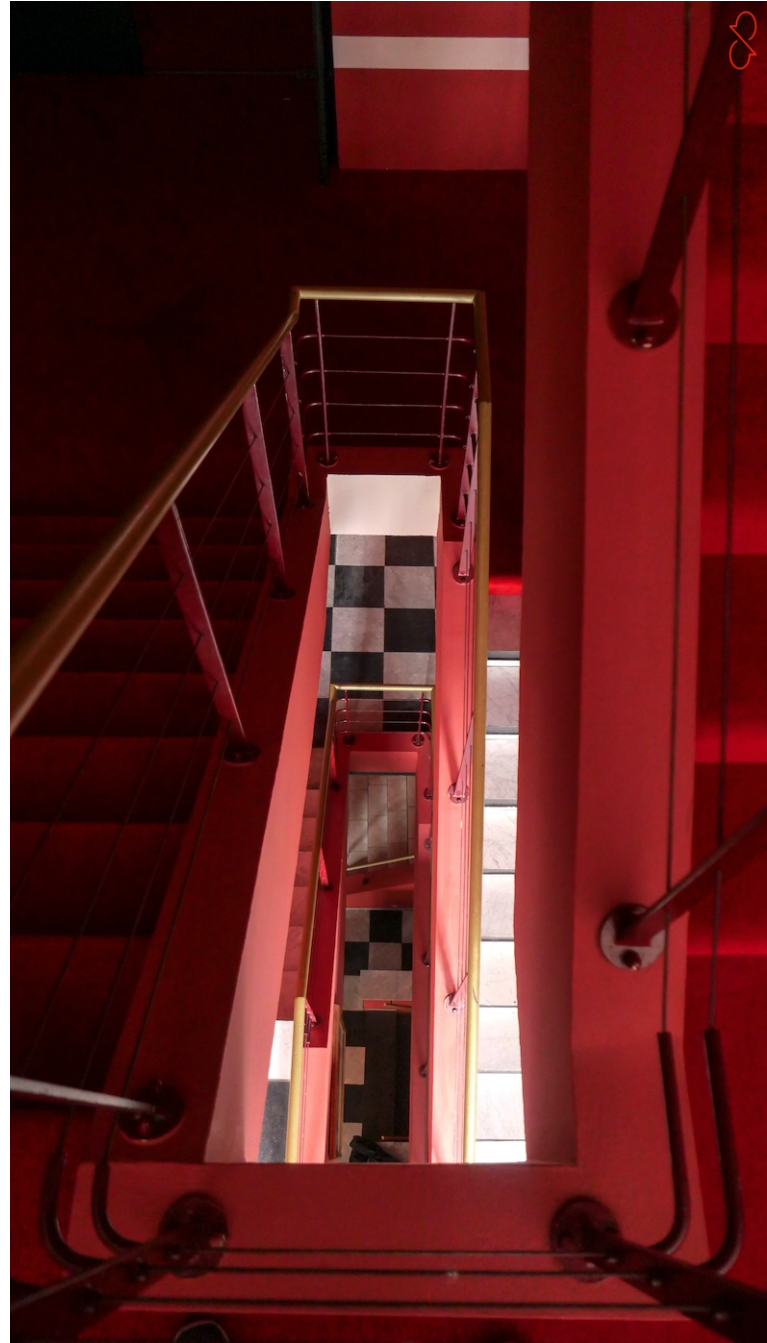

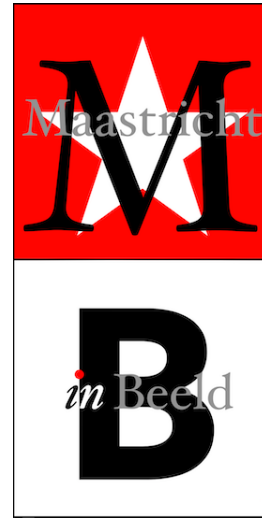

Achter de coulissen is nog een stukje zichtbaar van de kerk die het ooit was. Een natuurstenen fries met herhalende figuren. Wat in de zaal een koepelgewelf is, is op zolder deze bolle constructie. Die is van na de bouw van de toneeltoren (1955). Op de foto rechts zien we onderaan ronde gaten. Die waren voor de toneelverlichting, schijnwerpers met lampen van 2000 Watt. We zien ook de spanten. De koepelconstructie hangt daaraan en het is tevens de constructie voor het dak. En via een prachtige trappartij dalen we weer af naar het dagelijkse leven.

Maastricht in Beeld
kortweg MiB

MiB is een
fotomagazine voor
liefhebbers van de
stad Maastricht.
De opzet is simpel:
interessante
onderwerpen,
behoorlijke foto's,
korte stukken tekst
met wat uitleg en
achtergronden en
een nette layout.

Dit magazine is gratis en komt uit de
Boekenkast van Peter Scheele:
<https://scheelpj.home.xs4all.nl/Site>

Ik wens u veel kijk- en leesplezier.

Peter Scheele

Colofon

Camera: Panasonic Lumix LX100, Make II

Bewerking: Adobe Lightroom 6.14

Opmaak: Apple Pages 11.1

Foto's, tekst en opmaak: Peter Scheele